

ΕΤΟΣ ΣΤ'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 285

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομῆς προπληρωτέα διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῇ πλατείᾳ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 22 Ἰουλίου 1884.

ANEMOMAZOMATA

Ἰπῆρξε καιρὸς, καὶ τὸν ἐνθυμοῦνται ὅλοι διότι εἶνε πρόσφατος, καθ' ὃν ἡ πρωθυπουργία τοῦ μακαρίτου Κουμουνδούρου ἀπεκλήθη τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ σιδήρου. Ἡ πρωθυπουργία τοῦ κ. Τρικούπη ἥτις δὲν ἔχει μὲ ὅλα τὰ ἄρθρα τῆς Ὁρας τὴν σημασίαν ἐκείνης, θ' ἀποκτήσῃ μόνον τὴν ἡμίσειαν ἐπωνυμίαν καὶ θὰ λέγεται: ἡ πρωθυπουργία τοῦ πυρὸς. Ἐκτὸς ἂν ὁ κ. Λομβάρδος ὡς ἱατρὸς βλέπων τὴν φοβεράν ἀναιμίαν εἰς ἣν περιῆλθε τὸ ἔθνος ἐνεκα τῆς ἔμφρονος διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν οἰκονομικῶν τοῦ διατάξῃ εἰς τοὺς πολίτας τὴν καταναγκαστικὴν χρῆσιν τοῦ σιδήρου.

Τὸ πῦρ νέμεται ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ὡς νὰ εἶχε διαχυθῇ ἐπ' αὐτῆς λύμη φοβερά καὶ νὰ εἶχεν ἀνάγκην καθαρισμοῦ καὶ ἐξαγνισμοῦ διὰ τοῦ πυρὸς. Ἐκάησαν τὰ δάση πρὸς μεγίστην ἀπελπισίαν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ Αἰῶνος εἰς τὸν ὁποῖον ἐδημοσίευσεν τὰ χαριέστατα ἐκεῖνα ἄρθρα ὁ κ. Χλωρός, ἐκάησαν ἐπὶ τέλους καὶ τὰ Ἀνάκτορα διὰ ν' ἀναφανῇ καὶ πυροσβέστης ὁ κ. Τρικούπης.

Ἡ ἰδέα τῆς δυναμίτιδος ὅμως δὲν ἐγνώσθη εἰς τίνα ἀνῆκεν. Καθ' ὅσον γινώσκουμεν τὴν πρότασιν ταύτην δὲν ἔκαμεν οὔτε ὁ κ. Ρόκκος Χοϊδᾶς οὔτε τὸ λαϊκὸν κόμμα, ἀλλ' ἀξιωματικοὶ τινες μὴ προβιβασθέντες κατὰ τοὺς τελευταίους προβιβασμούς.

Ἐπὶ τέλους ἐγυμνάσθη καὶ εἰς τὴν ἀντλίαν ὁ πανδαήμων ἐξοχώτατος. Καθόλου παράδοξον ὁ λόγος τῶν πυροσβεστῶν νὰ τὸν ἀνακηρύξῃ διὰ τὴν ἱκανότητά του ἐπίτιμον δεκανέα ὡς ἔπραξαν οἱ Ζουάδοι πρὸς τὸν Βίκτωρα Ἐμμανουὴλ μετὰ τὴν μάχην τοῦ Παλῆστρου. Ἀλλ' ἴσως εἰς τοῦτο ὑπεκρύπτετο καὶ πολιτικὴ ὁ-

πισθοβουλία καὶ ὁ πρωθυπουργὸς ἤθελε νὰ ἴδῃ ἐμπράκτως κατὰ πόσον δύνανται νὰ καταβάλλωνται καὶ αἱ αἰνίδιοι στασιαστικαὶ διαδηλώσεις τοῦ λαοῦ διὰ τῆς ἀντλίας. Μὴ λησμονήσωμεν ὅτι αὐτὴ ὑπῆρξεν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν φαλαγγικῶν ταραχῶν τὸ μόνον συντελεστικὸν πρὸς κατεύνασιν μέσον. Ἡ ἐπίνοια ἀνήκει εἰς τὸν μακαρίτην Δεληγεώργην ἀλλ' εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲν διακρίνεται ἐπὶ πρωτοτυπίᾳ.

Πάλιν σφοδρὰ διεξήχθη περὶ τοῦ εἰς τίνα ἀνήκεν ἡ φαινή ἰδέα τῆς ἐπιστρώσεως τῶν δωματίων διὰ χρώματος διὰ νὰ προληφθῇ ὁ κίνδυνος τῆς μεταδόσεως τοῦ πυρὸς εἰς τὸ δεύτερον πάτωμα. Τὴν τιμὴν τῆς ἰδέας ταύτης, ἥτις θὰ ἐπῆρχετο πρώτη εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ τυχόντος τσοῦση, διεφίλονεῖκυσαν δύο κυρίως, ὁ κ. πρωθυπουργὸς καὶ ὁ κ. Λαμπίκης. Ἐπὶ τέλους ὅμως ἐκ φιλικοῦ καθήκοντος ἐδέησε νὰ ἐνδῶσῃ ὁ κ. Λαμπίκης καὶ ἡ τιμὴ τῆς ταφῆς τῶν ἀνακτόρων ἀπέμεινεν εἰς τὸν μέγαν νεκροθάπτην πρωθυπουργόν.

Ὁ στρατὸς ἐξεπλήρωσε τὸ χρέος του ἄριστα. Ἐν τούτοις ἡ ἡμέρα ἐκείνῃ τῆς πυρκαϊᾶς θὰ μείνῃ ἐπίσημος ὅχι κυρίως διὰ τοῦτο ἀλλὰ διότι ἤστραψαν καὶ καθημάχθησαν μερικὰ ἑξίφη ἀξιωματικῶν τὰ ὁποῖα ἔμειναν παρθένα καθ' ὅλην τὴν μέχρι τοῦδε περίοδον τῶν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς πολέμων.

Ἐγένετο τόσος πάταγος διὰ τοὺς ἀριστεύσαντας κατὰ τὴν πυρκαϊάν καὶ ἐδημοσιεύθησαν μετ' ἐπαίνων τὰ ὀνόματα ἀναριθμήτων παθόντων. Καὶ ὅμως εἰς ἀληθείᾳ καὶ ὑπὲρ πάντα ἄλλον παθόν, εἰς ἀφανὲς μάρτυς ἀθώως ἀπολέσας τὴν ζωὴν πρῶτος ἐξ αἰτίας τῆς πυρκαϊᾶς, ἐλησμονήθη ἀδίκως. Ἐννοοῦμεν τὸν ἵππον ἐκεῖνον τοῦ γυρολόγου ὅστις ἐφρονεῖτο ὑπὸ σφαίρας τῶν πυροβολησάντων σκοπῶν οἵτινες ἀνήγγειλαν τὸν κίνδυνον. Ἐὰν ἡ κυβερνήσις δὲν μεριμνήσῃ, εἰς καὶ αὐτὸς ὁ κ. Συγγρὸς δὲν συγκινηθῇ ἐκ τοῦ δυστυχήματος, πρέπει οἱ ἀγαπῶντες τὴν δικαιοσύνην πολῖται νὰ διενεργήσωσιν ἔρανον πρὸς περίθαλψιν τῆς ὀρφανῆς οἰκογενείας τοῦ θύματος.

Ἦτις ὀρφανὴ οἰκογένεια ἐνδέχεται κάλλιστα νὰ εἶνε ὁ ζήμιωθεις ἀτυχὴς γυρολόγος.

Ἀλλὰ δὲν πιστεύομεν νὰ παρέλθῃ ἀπαράκλητος ἡ σύμπτωσις

ὅτι ὁ τεχνίτης ὁ ἐργαζόμενος ἐπὶ τῆς στέγης τῶν Ἀνακτόρων καὶ γενόμενος διὰ τῆς ἀμελείας του, ὡς λέγεται, πρόξενος τῆς πυρκαϊῆς ἦτο Γορτύσιος... Νὰ ἰδῇτε ὅτι ἡ "Ω ρ α δὲν θ' ἀφήσῃ νὰ ὑπάγῃ χαμένη ἡ καλὴ αὐτὴ εὐκαιρία!

Εἰς τὰ σημεῖα τῶν κειρῶν πρέπει νὰ καταλεχθῇ καὶ ἡ ἐκστρατεία τῶν ἐξ ἀξιωματικῶν κατὰ τοῦ συντάκτου τῶν Καίρων, διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ γραφέντα περὶ τῶν προβιβάσεων. Εὐχόμεθα νὰ παρέλθῃ ἡ ἔξαρσις τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τὰ σημεῖα ταῦτα νὰ μὴ γίνωσι ζήμια τῶν Καίρων.

Ἐν τούτῳ ὅπως ἦτο ἐπόμενος ἐνεκα τῆς ἐκτόκτου ἐποχῆς τὸ ἐν Δαφνίῳ φρενοκομεῖον ἐξεχειλίσε καὶ ἐδέξασε νὰ γίνῃ μεταφορὰ τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ εἰς τὸ ἐν Κερκύρα. Ἄς μὴ μεμψῇ δὲ κανεὶς τὴν κυδέρνησιν ἐπὶ ἀπρονοησίᾳ ἀκριβῶς προχθὲς ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ μεγάλου Πανελληνίου φρενοκομεῖου τοῦ Δρομοκαίτου καὶ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν αὐτοῦ ἐτέθη καὶ τὸ σεπτὸν ὄνομα τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὡς ἀνεγειρομένου τοῦ κτιρίου ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας του.

Ποῖα δόξα καὶ ποῖα σημασία!

ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΑ

Τὸ ἐπεισόδιον τῆς πυρκαϊῆς τῶν ἀνακτόρων ἐχρησίμευσεν ὅπως ἀποκαλύψῃ μίαν ἐτι φορὴν ὅλην ἡμῶν τὴν χρυσοῦραντον μισθολογημένην καὶ βαθμολογημένην ἀλιότητά. Σύγχυσις καὶ ἀμάθεια τῶν στο:χειωδισταίων, ἰδοὺ ἐν συνόψει ἡ εἰκὼν τοῦ δράματος, ὅπερ ἔσχε καὶ τὴν τραγικωτάτην σκηνὴν του ἐν τῇ ἀκατονομάστῳ ἐπιθέσει τοῦ ἀντισυνταγματάρχου κ. Σέχου κατὰ στρατιωτῶν κεκοιμημένων καὶ ἐκθέντων ἐπὶ ὥρας ἐκυτοῦς εἰς πλείστους κινδύνους. Τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν γράρομεν, τὸ θῦμα τῆς ἐπιθέσεως ταύτης, ὁ ἐπιλοχίας Κκακῶδης, κεῖται ἤδη μεταξὺ ζῶης καὶ θανάτου. Ἐὶν ὑπάρχῃ δικαιοσύνη καὶ φιλοτιμία παρ' ἡμῶν ὁ κ. Σέχος θέλει πληρώσῃ ἀκριβῶς τὴν μέχρι τοῦδε μὴ δικαιολογηθεῖσαν ἐπαρκῶς συμπεριφορὰν του. Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ θεωρήσωμεν πιθανὴν τὴν ὑπαρξὴν τῆς δικαιοσύνης εἰς χώραν ἐν ἣ ὁι στρατιῶται θεωροῦνται ὄντα κατωτέρας φύσεως.

Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει πραγμάτων, ἣν φαίνεται οὐ μόνον ἀδυνατεῖ νὰ διορθώσῃ ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν σκανδαλωδῶν μεροληψιῶν του ἐπιτείνει ὁ κ. πρωθυπουργὸς, μετὰ θυμηδίας θὰ ἀκούσῃ βεβαίως τὸ κοινὸν ὅτι κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς ἀστυνομίας τοῦ Ἀσμοδαίου πρόκειται ἤδη νὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ἀνοργανωτῆς δὴθεν τοῦ στρατοῦ μας. Τὸν στρατηγὸν τοῦτον ἀνεκάλυψε, λέγουσιν, ὁ ἐν Περσείῳς ἡμέτερος πρεσβευτής. Ἡ βουλὴ, ἐνθυμεῖσθε, εἶχε ψηφίσει ποσὸν γενναῖον ἐτήσιον, ὅπως φέρῃ ἐνταῦθα ἡ κυβερνήσις ξένον ὀργανωτὴν τοῦ στρατοῦ μετὰ τοῦ ἀναγκασμοῦ ἐπιτελείου του, οὐ ἀνευ πάσα ἐργασίας ἀποβαίνει ἀδύνατος. Προεξοφλῶν τὴν δοκιμὴν ταύτην ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν θὰ φέρῃ ἐνταῦθα στρατηγόν, ὅστις, εἴαν εἶνε ἀνὴρ εὐφυῆς, θὰ χρησιμεύσῃ μόνον ὅπως εὐτραπέως περιγράψῃ ἡμέραν τινὰ εἰς τὴν Εὐρώπῃ ἐν γλαφυροῖς ἀπομνημονεύμασιν ὅποιαν οἱ λεδαντῖνοι ἐποίησαν μέχρι τοῦδε περιέργων παρῳδῶν μετασχημα-

τίσαντες δι' ἐαυτοὺς τοὺς νόμους, τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.

Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄς παρηγοροῦνται οἱ στρατιῶταί μας, ὅτι πρὸς ἀμοιβὴν τῶν κόπων των θὰ λούονται εἰς τὰ λουτρὰ τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ δύο ὥρας πρὶν ἢ τὸ ὕδωρ αὐτῶν ἐκκενοῦται. Τοιαῦτα ὅμως λουτρὰ ἠθέλομεν θεωρήσει ἀκατάλληλα ἐτι καὶ διὰ περιποιημένους σκύλους, διότι ἡμεῖς γνωρίζομεν ὅτι θὰ ἦσαν ταῦτα ἀνθρώπινα μόνον ἐὰν ἐγίνοντο, οὐχὶ δύο ὥρας πρὸ τῆς ἐκκενώσεως, ἀλλ' ἀπεναντίας ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνανέωσιν.

ΑΣΜΟΔΑΪΚΑ

Ἀφοῦ πλέον αἱ πυρκαϊαὶ ἔγιναν ἡ συνηθεστέρα καὶ μᾶλλον ἀπραϊττητος εἰδησις πρέπει νὰ καθιερωθῇ δι' αὐτὰς καὶ ἰδιαιτέρος τίτλος εἰς τὰς ἐφημερίδας: Μία πυρκαϊὰ καὶ θ' ἐκαστην.

Ἡ σοβαρωτέρα ὁμολογουμένως ὅλων ἦτο ἡ τῶν Ἀνακτόρων. Ὅχι ὅμως τόσῃ διὰ τὸ ἐπίσημον τοῦ τόπου ἢ τὰς διαστάσεις αὐτῆς, ὅσῃ διὰ τὰς περιέργους συμπτώσεις, ὅφ' ἄς συνέβη. Παραδίδομεν εἰς τὴν Νέα ν' Ἐφημερίδα πρὸς ἐξήγησιν τὰ ἐπόμενα σημεῖα τῶν καιρῶν: Ἡ ἡμέρα τῆς πυρκαϊῆς ἦτο Τρίτη, τρίτην ἤδη φορὰν πυρπολεῖται τὸ παλάτι· τὸ πῦρ λέγεται ὅτι ἤρχισεν ἀπὸ τριῶν μερῶν· παρηκολουθήθη δὲ ὑπὸ ἄλλων δύο πυρκαϊῶν ἐν τῇ πόλει, τὸ ὅλον τρεῖς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

Εἰς ἐπίμετρον τρεῖς διαμφορητοῦσι τὸ γέρας τῆς διασώσεως αὐτοῦ. Πιστεύεται ὅμως ὅτι ὁ τρίτος θὰ ὑποχωρήσῃ, ἀφίων ἐλευθέρων τὸ στάδιον τῆς πάλης εἰς τοὺς κ. κ. Τρικούπην καὶ Λαμπίκη, ἀνεγνωρισμένους πρὸ πολλοῦ ὡς δυναμένους νὰ συμβιάζουσιν πρὸς τὸ ἀρχικὸν αὐτῶν ἐπάγγελμα παντοίας ἄλλας ιδιότητας καὶ εἰδήμονας πάσης ἐγκυκλοπαιδικῆς γνώσεως.

Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς ἀπέδειξεν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἑκτακτα προτερήματα πυροσβέστου. Ἄν ἀπεφάσιζε νὰ φορέσῃ καὶ τὴν στολὴν θὰ τὸν ἐρωτεύοντο ὅλαις ἡ κουζίαις.

Φαίνεται δὲ ὅτι, μεθ' ὅλας τὰς διαμαρτυρήσεις τοῦ κ. Λαμπίκη, εἰς αὐτὸν θὰ ἀπομείνῃ καὶ ἡ δόξα τῆς ἐφευρέσεως τοῦ χώματος. Ὁ δημοφιλὴς ράπτῃς ἀντεκδικούμενος δύναται τώρα νὰ οἰκειοποιηθῇ τὴν ἰδέαν τῆς δυναμίτιδος.

Οἱ Ρωμαῖοι στρατηγοὶ ἐπανερχόμενοι ἐκ τοῦ τέπου τῶν κατορθωμάτων αὐτῶν συναπέφερον καὶ ἐν ἐπίθετον ἀναμνηστικὸν πεῦ ἢ πῶς διέπρεψαν. Ὁ ἡμέτερος πρωθυπουργὸς μετὰ τὴν διάσωσιν τῶν ἀνακτόρων δικαιοῦται νὰ ὀνομασθῇ Τρικούπης ὁ Χωματιανός.

Ἀσυγκρίτως ἀνώτερα τῶν ἐκ τῆς πυρκαϊῆς δυστυχημάτων ὑπῆρξαν τὰ εὐεργετικὰ αὐτῆς ἀποτελέσματα. Διότι τοῦλάχιστον ἐγένεν ἀφορμὴ νὰ καταδειχθῇ ὅτι μετὰ πεντήκοντα ἐτῶν ἐλεύθερον βίον δὲν κατορθώσαμεν νὰ προμηθευθῶμεν οὔτε μίαν ἀντλίαν, τὰ δὲ μέσα τῆς ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας μερίμνης εἶνε εἰς προϊστορικὴν ἀκόμῃ κατάστασιν. Ἀπεναντίας τὸ ἐκλογικὸν σύ-